

Bayram ocuęu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Haziran 2019

Renklerin skalasında müthiş bir renk transferiyim içimin aklarında oynaşan mavinin kirli sarıya bakmaya dahi tenezzül etmediği.

Bir lanet sonlanırken gün bitiyor ve devşirme bir gölgeyi oynuyor kimi insan ve suçlanıyorum biteviye.

Aklımın rahlesinde bilinmezlik kol geziyor ve d/üşüyorum aslında düşünüyorum da...

Lav edilesi gölgeme atıfta bulunuyor insan izlekleri ve ısrarla sevip sevimyi talep ediyorum. Arz talep dengesi ne zaman eşit oldu ki ve ne zaman reşit bildik biz mutluluğu?

Hurafeler bozguna uğratarırken gerçekleri yaşadığım akıl tutulmasıyla günü tavsiye ediyorum sarnıcın uğultusunda ben sadece bir sarkıtta saklı bir damla hü­zün babında gel-git'lerin girdabıma yenik düşmenin mealine uygun tıratlar yazıyorum.

Göçebe kuşların peşine takılan bir sürün­genim aslında ben bir sirk cambazıyım mütemadiyen yürümek istediğim o gergin ip­te illa ki yanlış bir hamle yapıp arz-ı endam edeceğim seyirci ikliminde güdümlü bir mermiyim belki de içimde aralıksız infilak eden satırların da hezimete uğrattığı...

Göğün katmanlarında bol acılı bir hurafe mesela.

Ya da bayram sofrasına konmayı unutmuş bir ekmek dilimiyim.

Hangi yemeği hangi ara yiyeceğim de günü torbaya koyup içimdeki aç misafirleri doyuracağım?

Ördüğüm kelimeler; örtündüğüm maneviyat bir de önüme koymayı unuttukları her ne ise yine de ses etmiyorum.

Bir gök gürültüsü eşliğinde uyanıyorum derin olmayan uykumun derinliğinde düşüncelerimin beni uyurken dahi rahat bırakmadığı.

Dizginleyemiyorum işte yöneltile­n okları ve isyanları ne de olsa nazenin bir yorgunluk benim iç acılarımın toplamı.

Şimdimi muhafaza etmek adına dünümü de unutmadığım ve yarını umut başlığı altında bir yerlere kazıdığım.

Gün mutluluğa öykünüyor.

Ben ise bayram çocuğu olmayı dileyip sadece önüme konanla yetinen bir düş sihirbazıym insanlığıma leke sürülmesin diye içimdeki saklı iyi niyeti satırlara yığıdığım belki de bir geri dönüm beklerken asılı kaldığım gecenin kancası esnetiyor yorgun yaylarımı sanırım yay gibi gergin olmanın muadili acıklı bir şiiirden geçiyor.

Dirilişin hangi adı ise tutanaklara geçmeli aslında sondan başlayıp bir türlü döngüyü tamamlayamadığım.

Özgürlüğüme muhalif kimisi en çok da yazarak özgür hissettiğim varsayımını bir hipoteze dönüştürdüğüm ve içimin akında yorgun mevsimler ağırladığım bir o kadar keskin dönüşler tıpkı ırmağın sularında akışkan bir kâğıttan kayık gibi içimin demirlediği cümleleri ıskalamadan aşkı ve rahmeti ve de boyutsuzluğuma serildiğim her günü geceye takdim edip kendimce günümü güzel kılan ne ise atıfta bulunduğum sabırsız mizacım ve coşku.

Yansıyan ve yansıtılan, bir tekerleme gibi düşüyor zihnime ve sadece deşiyorum saklı fitratı bir iç huzurun adresine dönük yüzünde arayışın sonlandırıyorum da her ne hikmetse sadece yazarak kendimle uzlaştığım o bayram sabahında, nüktedan bir izlekte coşkulu ve sevecen insan hayaletleri asla gerçek olmayacağını bilsem de avuttuğum kendimi mutluluk tevekkülden ibaret diyenleri de teyit ettiğim.

Savdığım laneti ve savsaklandığım o izlekte bir tek Yaratanın kabul ettiği isimle cismimle ben bir bayram çocuğu olmaya öykünüyorum saklı renklerin coşkusunu ilk günden yüreğime kazdığım aşkın hüviyetine de nem düşerken gözlerimdeki pırlıtyı asla saklayamadığım ve her nasılsa görünmezden geldiğim bir avazda umudu ve hüznü de heybeme yerleştirdiğim gerçeği ile nemalandığım her duyguyu bir o kadar rahmet bellediğim...